

Одлука којом се смјењује Миле Пејчић са функције начелника Јединице за подршку полицији / Министарство унутрашњих послова Републике Српске у Бијељини

– радни превод –

Број: 224/04

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану В Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан ИИ 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став ЦИ.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става ЦИ .2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација

Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”, које “могу укључивати предузимање мјера против лица која обављају јавне функције”;

Констатујући да је у ставу Ц. 4 Анекса Декларације Савјета за имплементацију мира сачињеној у Мадриду 16. децембра 1998. године наведено да Савјет потврђује како се челницима којима Високи представник забрани обављање јавних функција “може такође забранити да се до даљег кандидују на изборима и да обављају било коју другу изборну или именовану функцију и заузимају функцију у политичкој странци”;

Водећи рачуна о чињеници да процес имплементације мира, који се наставља под окриљем Општег оквирног споразума за мир, још увијек није завршен;

Констатујући да неуспјех Босне и Херцеговине да испуни своје међународне обавезе **према** Међународном кривичном суду за бившу Југославију све више представља препреку интеграцији Босне и Херцеговине у Европу;

Констатујући даље, илустрације ради, да је Комунике са самита у Истанбулу издат 28. јуна 2004. године у којем су шефови држава и влада учесница на састанку Сјеверноатлантског савјета изразили своју забринутост због тога што Босна и Херцеговина, а посебно опструктивни елементи у Републици Српској, није испунила своје обавезе да у потпуности сарађује са Међународним кривичним судом за бившу Југославију, укључујући хапшење и пренос у надлежност Међународног суда оптужених за ратне злочине, што је основни услов да држава буде примљена у Партнерство за мир;

Присјећајући се да је Управни одбор Савјета за имплементацију мира на састанку одржаном у Сарајеву 25. јуна 2004. године констатовао да Република Српска у периоду од девет година од потписивања Дејтонског споразума није успјела да пронађе или ухапси чак ни једно лице оптужено за ратне злочине и нагласио да Република Српска, ентитет у оквиру Босне и Херцеговине

загарантован Дејтонским споразумом, не испуњава кључну обавезу из Дејтонског споразума и међународног права, за шта се одговарајући појединци и институције морају сматрати одговорним;

Жалећи што одређени број лица оптужених у складу са чланом 19. Статута Међународног кривичног суда за бившу Југославију барем до данас успијева да избјегне правично кривично гоњење, и то избјегавање правичног кривичног гоњења не би било могуће без помоћи других појединаца и органа чиме је извршена опструкција имплементације Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Присјећајући се да у складу са чланом ИИ, став 8. Устава Босне и Херцеговине, сви надлежни органи власти у Босни и Херцеговини имају законску обавезу да сарађују са и обезбиједе неограничен приступ Међународном кривичном суду за бившу Југославију и даље посебно имају законску обавезу да поступају у складу са налозима издатим у складу са чланом 29. Статута Међународног кривичног суда;

Узимајући у обзир све одговарајуће резолуције Савјета безбједности Уједињених нација, а посебно Резолуцију број 1503 од 28. августа 2003. године и Резолуцију број 1534 од 26. марта 2004. године у којима је Савјет безбједности позвао све државе, посебно Србију и Црну Гору, Хрватску и Босну и Херцеговину и Републику Српску у Босни и Херцеговини, да интензивирају сарадњу и пруже сву помоћ Међународном суду, посебно да се Радован Караџић и Ратко Младић (...) и сви други оптужени доведу пред Међународни суд;

Запањени због тога што су одређени појединци који тренутно врше високе јавне функције у Републици Српској активно укључени у пружање материјалне подршке и помоћи појединцима оптуженим у складу са чланом 19. Статута Међународног Међународног кривичног суда;

Свјесни потребе да се успостави правилна равнотежа између

добробити за јавност и права појединаца;

Из наведених разлога Високи представник доноси слиједећу:

ОДЛУКУ

**Којом се смјењује Миле Пејчић са функције начелника Јединице
за подршку полицији / Министарство унутрашњих послова
Републике Српске у Бијељини**

те му се забрањује обављање сваке службене, изборне или именоване јавне функције, као и кандидовање на изборима и обављање функције у политичким странкама, уколико или све дотле док га Високи представник накнадном одлуком евентуално изричито не овласти да исте обавља или да се кандидује. Одмах му престају сва права на накнаде односно привилегије или статус који произилазе из наведене функције шефа Јединице за подршку при Министарству унутрашњих послова Републике Српске у Бијељини.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и неће захтијевати предузимање додатних процедуралних мјера. Миле Пејчић мора одмах да напусти своју канцеларију.

Ова Одлука се одмах објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

РАЗЛОЗИ ЗА СМЈЕЊИВАЊЕ

Миле Пејчић је начелник Јединице за подршку полицији / Министарство унутрашњих послова Републике Српске у Бијељини. Умијешан је у флагрантне криминалне активности које су штетне по стабилност и законитост, од којих поједине или све подразумијевају пружање материјалне подршке и помоћи лицу које је оптужено према члану 19. наведеног Статута, тј. Радовану Караџићу.

Миле Пејчић тиме опструира процес провођења мира и стога мора бити смијењен са јавне функције.

Сарајево,

30.

јуна

2004.

Педи Ешдаун

Високи представник